

Sygn. akt II CZ 170/10

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogumiła Ustjanicz (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa Gminy Miasta S.
przeciwko A. C. i OK. D. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością we W.
z udziałem interwenientów ubocznych BRE Bank Spółki Akcyjnej w W. oraz R. D.
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o rozwiązanie umowy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 11 marca 2011 r.,
zażalenia strony pozwanej OK. D. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.
na postanowienie zawarte w pkt II i III wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 26 listopada 2009 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego
orzeczeniu kończącemu postępowanie w sprawie.**

Uzasadnienie

Postanowieniem zamieszczonym w wyroku z dnia 26 listopada 2009 r., Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwaną OK. D. sp. z o.o. we W. i zasądził od niej na rzecz powódki 5 400 zł kosztów postępowania apelacyjnego (pkt II i III sentencji wyroku).

Z uzasadnienia orzeczenia wynika, że w toku procesu o rozwiązanie umowy wieczystego użytkowania z dnia 14 stycznia 1999 r., zawartej pomiędzy pozwaną A. C. a powodową Gminą Miasto S., A. C. dnia 1 czerwca 2006 r. zbyła prawo użytkowania wieczystego gruntu, stanowiącego działkę nr 257/6, położoną w S., P&J SA w P. Dnia 29 grudnia 2006 r. spółka P&J zbyła wymienione prawo pozwanej spółce OK. D.

Zdaniem Sądu pozwana Spółka nie ma interesu (gravamen) w zaskarżeniu wyroku z dnia 26 listopada 2006 r., rozwiązującego umowę użytkowania wieczystego z dnia 14 stycznia 1999 r., ponieważ nie dotyczy on jej praw i obowiązków. Wymieniony wyrok w niczym nie krzywdzi pozwaną, gdyż rozwiązuje umowę, której stroną była powódka i pozwana A. C. W tej sytuacji należało przyjąć, że spółka OK. D. nie jest uprawniona do zaskarżenia wyroku i odrzucić jej apelację (art. 373 w związku z art. 370 k.p.c.).

W zażaleniu pełnomocnik pozwanej Spółki wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że powództwo uległo podmiotowemu przekształceniu na wniosek powoda z dnia 18 października 2007 r. Postanowieniem z dnia 7 listopada 2007 r. Sąd Okręgowy w S. wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego – na podstawie art. 194 § 3 k.p.c. – OK D. sp. z o.o. we W. Sąd nie dopatrywał się przeszkód do uwzględnienia wspomnianego wniosku (art. 192 pkt 3 k.p.c.). Również pozwani nie zakwestionowali dokonanego przekształcenia powództwa. Postanowienie z 7 listopada 2007 r. wywołało zatem wynikające z niego wiążące w niniejszym postępowaniu skutki procesowe.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 17 czerwca 2009 r. została rozwiązana umowa użytkowania wieczystego z dnia 14 stycznia 1999 r., będąca źródłem stosunku użytkowania wieczystego, którego stroną – na skutek zbycia

prawa użytkowania wieczystego przez pierwotnego użytkownika wieczystego – jest pozwana w sprawie OK D. sp. z o.o. we W. W tej sytuacji nie można podzielić stanowiska Sądu Apelacyjnego, że pozwana Spółka nie ma interesu w zaskarżeniu apelacją wyroku pozbawiającego ją nabytego prawa użytkowania wieczystego.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).